

РЕШЕНИЕ

№ 40345

гр. София, 03.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Ана Методиева

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **8805** по описа за **2025** година докладвано от съдия Ана Методиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) срещу Решение № 2576 от 10.07.2025 г. по НАХД № 5585/2025 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), с което е отменен Електронен фиш (ЕФ) Серия К № 8109794, издаден от СДВР, относно наложено на „Р и А Кръстеви“ ЕООД (понастоящем „Тръст Финанс Ауто“ ЕООД), ЕИК[ЕИК], на основание чл. 182, ал. 1, т. 3 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) административно наказание „глоба“ в размер на 100,00 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

Касационният жалбоподател - Столична дирекция на вътрешните работи, навежда доводи за неправилност на обжалваното решение, като постановено при неправилно приложение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК) във вр. чл. 63в ЗАНН.

Твърди, че е безспорно доказана съставомерността на вмененото административно нарушение, като в ЕФ са посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушението, което е установено, както и обстоятелствата, при които е извършено, посочени са и датата и мястото на извършване на нарушението. Според касатора не може да се приеме, че е накърнено правото на защита на наказаното лице, доколкото наказанието е наложено на дружеството собственик на процесното МПС, чрез неговия законен представител.

Прави искане обжалваното решение да бъде отменено, като ЕФ бъде потвърден. Претендира юрисконсултско възнаграждение като прави възражение за прекомерност на претендираното от

ответника адвокатското възнаграждение.

Ответникът - „Р и А Кръстеви“ ЕООД (понастоящем „Тръст Финанс Ауто“ ЕООД), ЕИК[ЕИК], оспорва касационната жалба. Излага подробни съображения за правилност на съдебното решение съответни на мотивите на съдебния акт.

Прави искане обжалваното решение да бъде оставено в сила. Претендира разноски по делото въз основа на представен списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XIX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, становищата на страните и провери обжалваното съдебно решение с оглед на правомощията си по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима – подадена е в срока по чл. 211 АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение първоинстанционният съд е приел от фактическа страна, следното:

На 10.09.2023 г. в 11:41 часа в [населено място], по [улица], срещу номер 179, с посока на движение то [улица]към [улица], при ограничение на скоростта 50 км/ч за населено място, лек автомобил, марка „Я.“, модел „И П.“, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Р и А Кръстеви“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], е засечен да се движи със скорост от 78 км/ч., т. е. превишаването на скоростта е с 28 км/ч. Нарушението е установено с техническо средство ATSS ARH CAM S1 - мобилна система за видеонаблюдение тип СПУКС № 11743FO.

Издаден е Електронен фиш Серия К № 8109794, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП, за нарушение на чл. 21, вр. ал. 1 ЗДвП, е наложено наказание „глоба“ в размер на 100,00 лева, на дружеството „Р и А Кръстеви“ ЕООД.

Издаден е и Електронен фиш Серия К № 8109794, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП, за нарушение на чл. 21, вр. ал. 1 ЗДвП, е наложено наказание „глоба“ в размер на 100.00 лева на собственика на когото е регистрирано МПС - Р. Р. К. - законен представител на „Р и А Кръстеви“ ЕООД.

Въз основа на така установените по делото факти първоинстанционният съд е приел от правна страна, че ЕФ съдържа достатъчно ясно описание на самото нарушение, както и на мястото и времето на извършването му, като описаната в него фактическа обстановка кореспондира напълно с приложените и приобщени писмени доказателства относно време, място и начин на извършване на нарушението. Приел е, че нарушението е установено с мобилна система за видеонаблюдение, която е одобрен тип средство за измерване на скоростта, вкл. е преминала последваща проверка относно нейната годност и техническа изправност. Въз основа на приложените по делото доказателства въззивният съд е достигнал до извод за допуснати съществени процесуални нарушения - установени съществени разминавания между връчения ЕФ на дружеството-жалбоподател и приложения към административната преписка. Съдът е приел, че издаването на два ЕФ, отнасящи се до едно и също нарушение, с еднакви серийни номера, но различаващи се по субекта, чиято административнонаказателна отговорност е ангажирана, е в разрез със закона и може да доведе до единствената законосъобразна последица - отмяна на санкционния акт. От друга страна е прието, че с връчения на дружеството ЕФ е наложена административна санкция „глоба“ на юридическото лице, в нарушение на чл. 188, ал. 2 ЗДвП.

Въз основа на горното, СРС е достигнал до извод за незаконосъобразност на ЕФ и го е отменил.

Решението е правилно.

В съответствие с константната съдебна практика по приложението на чл. 83 ЗАНН районният съд правилно е приел, че административнонаказателната отговорност на юридическите лице се санкционира с налагане на имуществена санкция. В отлика от това, административно наказание „глоба“ може да се наложи единствено на физическо лице. С процесния ЕФ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП. В административнонаказателната преписка липсват доказателства за анулиране на ЕФ съобразно чл. 189, ал. 6а ЗДвП. Вместо това по преписката е приложен ЕФ серия К № 8109794, но с друго съдържание от връчения на законния представител на „Р и А Кръстеви“ ЕООД на 14.03.2025 г. електронен фиш. Изложеното правилно е дало основание на решаващия съд да приеме, че при издаването на обжалвания пред него ЕФ е допуснато съществено процесуално нарушение, водещо на самостоятелно основание до неговата отмяна.

На следващо място, обосновани са и изводите на въззивния съд по приложението на чл. 188, ал. 2 ЗДвП (в приложимата редакция Д.В. бр. 10 от 2011 г.), според който, когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство. Законният представител или ползвател не са посочени в първоначално издадения и връчен на Р. Р. К. – като представител на „Р и А Кръстеви“ ЕООД Електронен фиш серия К № 8109794. В него е посочено наименованието на търговското дружество и негов ЕИК. При липсата на каквито и да било данни за физическо лице (законен представител и/или ползвател) правилно СРС е приел, че административно наказание „глоба“ е наложено на лице, чиято административнонаказателна отговорност не може да бъде ангажирана с това наказание съобразно чл. 188, ал. 2 ЗДвП и чл. 83 ЗАНН, вр. чл. 189, ал. 14 ЗДвП.

Видно от изложеното, доводите на касатора са неоснователни, а съдебното решение като правилно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 1 ЗАНН на ответника по касация следва да бъдат присъдени претендираните по делото разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 400,00 лв., които са съответни на фактическата и правна сложност на спора.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, XIX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2576 от 10.07.2025 г. по НАХД № 5585/2025 г. по описа на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи, [населено място], [улица], да заплати на „Тръст Финанс Ауто“ ЕООД, (с предишно наименование „Р и А Кръстеви“ ЕООД) ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], разноски по делото в размер на 400,00 (четиристотин) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

